

OSNOVNI SUD U PRIZRENU, sudija Raman Aslani, u pravnoj stvari tužioca E. (Xh.) M. iz sela M..., ul. ..., koga po punomoćju zastupa H. K., advokat iz Prizrena, protiv tuženog F.l (A.) M. iz ..., koga zastupa punomoćnik B. K., advokat iz Prizrena, radi smetanja poseda, na ročištu održanom dana 08. novembra 2017. godine, u prisustvu tužioca i njegovog punomoćnik i punomoćnika tuženog, doneo je

REŠENJE

I. Odbija se tužbeni zahtev tužioca, kako glasi:

“Utvrđuje se da je tužilac bio u poslednjem faktikom posedu dela katastarske parcele br. 1622, koja se nalazi u KZ M..., prema dimenzijama u dužini od 32 metra i širini 23,79 metara, a koje je držao od 1991. godine i da je tuženi F. M. smetao tužioca u posedu navedene parcele tako što je bez znanja tužioca na delu parcele i to u dužini od 1.5 m i širini od 23 m i 79 cm, na kojem je delu prešao gradnjom kuće na način što je izbetonirao temeljnu ploču i izgradio betonski zid u visini od 0,70 m koji ide od započete kuće pa sve do postojećeg puta.

Obavezuje se tuženi F. M. da u roku od tri dana od dana prijema ovog rešenja da nepokretnost dovede u prvobitno stanje pre smetanja, ukloni sav beton i armaturu u širini od 1.5 m i dužini od 23,79 m i uspostavi stanje kakvo je bilo pre 22.08.2017. godine, kao neosnovan”.

II. ODBIJA SE kao neosnovan predlog za određivanje privremene mere obezbeđenja.

III. Obavezuje se tužilac da tuženom naknadi troškove ovog postupka u iznosu od 644,80 € u roku od 7 dana, po pravosnažnosti ovog rešenja.

O b r a z l o ž e n j e

Tužilac u tužbi i tokom glavne rasprave preko svog punomoćnika uglavnom navodi da su parničari bliski srodnici i da su živeli u zajedničkom domaćinstvu do 1997. godine. Godine 1991. otac tužioca D.M. sa tuženom i drugim bratom N. M.podelili su porodičnu zajednicu i istovremeno i imanje uz saglasnost drugih naslednika - kćeri preminulog A.M.. Spornu parcelu br. 1622 su godine 1997 podelili na osam delova, odnosno ½ koja je bila na ime A. M., i od tada je u neometanom posedovanju i korišćenju. Podnosiocu zahteva, odnosno njegovom ocu Xh., iz ove podele zajedničke imovine, pripadaju dve kat. parcele, jedna bliže glavnom putu, dimenzija u dužini od 32 m i širini od 23,79 m, a druga na kraju parcele. Tuženi je dana 22.08.2017. godine na delu parcele koji koristi tužilac u širini od 1,5 m i u dužini od 23,79 m

izvršio iskop temelja i postavio stubove za započeti objekat, tako da je tužilac ovim radnjama tuženika ometao u mirnom korišćenju svog poseda.

U završnoj reči punomoćnik tužioca je naveo da ostaje u svemu kao u podnetoj tužbi, kao i preciziranom tužbenom zahtevu po podnesku od 05.09.2017. godine, pri datim predlozima u istima, da se tužbeni zahtev u celosti usvoji kao osnovan. Sve ovo navode potkrepljuje činjenicama da nakon izvedenih predloženih dokaza i to saslušanjem svedoka, izlaskom na licu mesta sa veštakom geodezije i sudećem sudije utvrđeno je faktičko stanje, kao i u izveštaju veštaka F. S. konstatuje se da je parcelu tužioca uzurpirao tuženi, tj. jedan deo njegove parcele i to u dimenzijama u dubini ove parcele od 1.5 m, i u celoj ukupnoj širini od 23 m i 79 cm. Sve ovo je konstatovano i na osnovu izlaska na licu mesta gde je utvrđeno da je tuženi počeo sa izgradnjom stambenog objekta onako kako je opisano u tužbi. Iz izjava saslušanih svedoka stoji da je ovde tuženi preduzeo radnje navedenog datuma u tužbi odnosno 22.08.2017. godine, gde je započeo iskop temelja i nastavio je sa daljim radovima. Saslušanjem predloženih svedoka utvrđeno je stanje da je tužilac sa tuženim podelio kućnu zajednicu zajedno sa imovinom koju još uvek nisu preneli na svoja imena, ali tužilac sa tuženim i sa ostalom braćom bili su u posedu tih parcela onako kako su se podelili. Na osnovu svega navedenog i priloženih dokaza predlaže da sud donese rešenje kao u predlogu iz tužbe. Tražio je troškove postupka i to za sudsku taksu u iznosu od 75 €, za veštačenje iznos od 120 €, za tri prisustvo na ročištima za svako po 208 €, odnosno 654 €, ukupan iznos od 819,00 €.

Punomoćnik tuženog je na glavnoj raspravi izjavio da u celosti osporava tužbeni zahtev tužioca iz razloga što navode iz tužbe i tužbenog zahteva tužioca nisu dokazani na način da bi se usvojila tužba. Da bi postojalo smetanje poseda treba da se utvrde tri elementa i to ko je imao zadnju faktičku vlast, ko je prouzrokovao smetanje poseda i vreme kade se ovo desilo. U prvoj tački dispozitiva tužbenog zahteva tužilac je tražio da se utvrdi da je on bio u poslednjem faktičkom posedu dela kat. parcele sa dimenzijama u dužini od 32 m i širini od 23.79 m. Nijednim predloženim dokazom od strane tužilačke strane nije navedeno da je deo koje je posedovao tužilac bio sa ovim dimenzijama, ove dimenzije navedene su samo u skici koju su oni predložili kao dokaz, a koji je takođe izveden, ova skica je od meseca avgusta 2015. godine, koju su trojica naslednika pravnog vlasnika sada preminulog sastavili i postavili nove međe. Treba razmotriti da li je tužba blagovremena, te istim smatra da je poslednji posednik bio tuženi i to od avgusta meseca 2015. godine. Fotografija broj 2 koju je tužilac predložio kao dokaz ne predstavlja poslednje faktičko stanje sobzirom da je ova fotografija sačinjena negde pri kraju 2015 ili početkom 2016. godine, a koja činjenica može vrlo lako da se dokaže oko je sačuvan datum kada je fotografisano. Iz najnovije fotografije koja je učinjena početkom 2017. godine jasno se vidi da je tužilac blizu betonskih blokova kao i žice koje su prikrivene travom, a upravo to potvrđuje da su te žice bile uklonjene mnogo ranije nego što pretendira tužilac. Tuženi zajedno sa svojom dvojicom braće N.i Xh. M., tj. ocem tužioca 2015. godine, su angažovali veštaka geodeta koji su svoje delove podelili na jednake delove i od tog momenta su postavljene granice na parcelama, što se može potvrditi dokazom koji je ponudio sam tužilac, a to je druga fotografija na koju se vide oznake koje su postavljene kao nove granice još početkom 2015. godine. Sve ovo se podudara sa izjavom svedoka N. M., i M.M., koji je izjavio da je bio prisutan u trenutku kada su uklonjene žice, a ovo se desilo avugusta 2015. godine. Smatra da je tužba neblagovremena zato što su žice uklonjene 2015. godine, a nove međe su postavljene 2015. godine. Što ujedno znači, da je zadnju faktičku vlast imao je ovde tuženi i to od 2015 godine, i da je protekao svaki mogući rok za podnošenje tužbe radi smetanja poseda. Imajući u vidu gore nevedeno predlaže sudu da

se u celosti odbije tužbeni zahtev kao neosnovana. Traži troškove postupka i to za odgovor na tužbu iznos od 105 €, za četiri ročišta iznos od 208 €, odnosno za sve iznos od 832 €, ili u ukupnom iznosu od 937 €.

Radi utvrđivanja činjeničnog stanja u ovoj pravnoj stvari, sud je u dokaznom postupku izveo dokaze vršenjem uvida u: uverenje o pravima na nepokretnu imovinu br. P-... od 24.08.2017. godine za kat. parcelu P-.. KZ M., fotosnimak priložen na odogovor na tužbu, skica terena priložena uz odgovor na tužbu sačinjena od strane licenciranog geometra G.G., nalaz veštaka F. S. od 22.09.2017. godine, saslušane su stranke u postupku, kao i svedoci A. M., J. K., N. M., N. M., M. M..

Sud je cenio navode parničara i dokaze u smislu čl. 8. Zakona o parničnom postupku (ZPP), pa je našao da je tužbeni zahtev **neosnovan**.

Na osnovu uverenja o pravima na nepokretnu imovinu br. P-... od 24.08.2017. godine za kat. jedinicu P-... KZ M. sud je utvrdio da se kat. jedinica br. ... KZ M. ukupne površine od 9760 m², zv. mesto "...", poljoprivredno zemljište, i to dve njive, jedna 4 klase površine od 6300 m² i druga 5 klase površine od 3460 m², vode na ime suvlasnika M. A. (N.) i M. N. (E.), u delovima na po ½.

Na osnovu nalaza veštaka F. S. od 22.09.2017. godine stoji da je sa izlaskom na licu mesta u prisustvu suda izvršena identifikacija katastarske parcele broj ..., KZ M., i konstatovano je da kroz predmetnu katastarsku parcelu prolazi put i isti je urađen sa betonskim kockama, takođe na jugoistočnom delu katastarske parcele .. tuženi F. M. počeo je gradnju kuće i prilikom izlaska na teren konstatovano je da je trenutno izbetonirana temeljna ploča i iznad ploče to jest u prizemlju je izbetonirano četrnaest betonskih stubova, stubovi su u prosečnoj visini od 2.50 m, u nastavku započete kuće tuženi je izgradio betonski zid u visini od 0.70 m i isti ide od započete kuće pa sve do postojećeg puta. Podacima sa kojima danas raspolaže Opštinska katastarska kancelarija u M. kat. parcela broj ... M., po kulturi njiva 5 klase u površini od 3460 m² i po kulturi njiva 4 klase u površini od 6300 m², što u ukupnoj površini iznosi 9760 m² na zvanom mestu „...“ vodi se na ime 1/2 M. A. (N.) i 1/2 M. N. (E.). Sastavni deo nalaza su i slike snimljene na terenu prilikom izlaska na licu mestu u prisustvu suda.

Na nalaz veštaka nije bilo primedbi, stim što je veštak na pitanje punomoćnika tuženog u vezi sa spornom površinom nad kojim tužilac pretenduje da je to njegov deo i da je na istom učinjeno smetanje poseda, veštak je odgovorio da je na licu mesta samo izvršena identifikacija dela kat. parcele, koja se prema postojećoj kat. evidenciji vdi na M. A. i M. N. na po ½, fizička deoba između suvlasnika nije izvršena, pa na skici se nije ni mogao dati prikaz fizičke deobe. Merenje nije izvršeno, niti sam takav zadatak dobio od strane suda.

Ovakav nalaz veštaka sud je u celosti prihvatio kao stručno i savesno urađen i logično obrazložen.

Stranka tužilac E.M. je izjavio da deo koji je sporan i na kojem je izvršeno smetanje poseda taj deo koristio je od septembra-oktobra 1997 godine, kada su bile postavljene međe u prisustvu svedoka S. M. iz M., kog je pozvao stric F., tada je izvršeno merenje i on je koristio taj

deo sve do danas, kada je F. počeo s izgradnjom objekta, on je ušao u njegovu parcelu i to u širini od 1.50 m. Međe su bile postavljene od armature, a prilikom izgradnje objekta ove međe tj. armature su bile povučene, a postavljene su nove međe, a iste je postavio F. uz katastar pre dve godine. Nije bio prisutan kada su postavljene međe, ali smatra da su međe koje je postavio F. nepravilno postavljene jer su oni izvršili deobu parcela pre 20 godine. Ne može se prihvatiti da je bilo izvršeno nepravilno merenje kada je F. prihvatio deobu ove parcele koja je ranije izvršena, i na istim je podigao staru kuću i novu kuću 2012 godine. Kada je kupio parcelu od Nuhije 2014.-2015 godine, on je sam promenio međe. On je prigovorio da te međe nisu u redu jer su ranije već postavljene međe a on je nastavio i dalje da drži taj deo do 22 septembra, kad su bile međe povučene tj. stubovi koji su bili ranije postavljani.

Stranka tuženi F. M. je izjavio da mu je E. bratanac, i da su se oni 31.08.2015. godine skupili da se podele sa stricom E. Dovedi su katastar koji je izmerio nepokretnost a na koji oni nisu imali nikakve primedbe. Katastar je merio na jednake delove, jer je to bilo kućno mesto i nije se gledalo na kvalitet zemljišta. Tada je katastar postavio međe, na koje nisu prigovorili. On je kuću pravio u svom delu, u delu od četiri metra. Deo od brata N. pripao je njemu jer je taj deo kupio od N. te su potom pozvali katastar da postavi nove međe. Najpre su izvadili stobove pošto je taj deo bio sada njegov a tu su bili prisutni i braća N. i Xh. i međe su pomerene, ali to nisu bile međe već je bila samo ograda koja je možda bila pomerene pola metra. Taj deo od ograde pa gde su postavljene nove međe tj. armatura on je držao.

Svedok A. M., koji je tužiocu ujak, je izjavio da kada su se podelili pre 12-13 godina, on je tu bio kao svedok, njivu se podelili na dva dela, deo koji je sporan je bilo brdo oko tri ari koji niko nije hteo da primi. F. je sam rekao da neće da uzme, da njemu ne treba breg, a svedok je E. rekao da on uzme ovaj deo kako bi se rešio ovaj problem, i tako je to bilo da se problem završi. F. je tada pristao a posle toga se popišmanio. Breg se nalazio na kraju sa gornje strane posmatrano od strane glavnog puta. Oni su se podelili tako da su imali po dve parcele a brdo niko nije hteo, to su podelili sa šortom. Zadnji je put na ovoj parceli bio pre dva meseca. Kuću je napravio ispod brega i ušao je u deo koji drži E., jer E. treba da pripadne 5 ari.

Na pitanje punomoćnika tužioca svedok je odgovorio da između dve parcele E. i F. nije video da je nešto izgrađeno jer tamo nije ni bio. Za betonske cevi koje se nalaze na fotografijama koje su u spisima predmeta na strani 6 ne zna na kojoj su parceli a ne zna ni čije su, jer ne zna ni svoju parcelu jer ne ide tamo. Na spornom mestu gde se sada nalazi, Erol je bušio jedan bunar, a F. je rekao da je bunar otvorio na putu, kada je bio da vidi, bunar je bio povučen.

Na pitanje punomoćnika tuženog svedok je odgovorio da ne može da se seti kolika je bila površina od dve parcele koje su pripadale E.

Na ovaj iskaz svedoka nije prigovorio punomoćnik tužioca, dok je punomoćnik tuženika delimično prigovorio, navodeći da iskaz svedoka nije u vezi sa predmetom spora.

Svedok J. K., kome je unuka udata za tužioca, je izjavio da kada su se braća podelili između sebe on je bio prisutan a sporno je bilo brdo koje se nalazilo na toj njivi a koje je iznosilo oko tri ara. Kada su podelili njivu on nije bio tu i ne zna kako je kome pripao. Ovo brdo pripada E. i sada ono ispada da ima tri ara i to je sporno među njima. Nije bio na parceli i ne zna na kom mestu pripada da li je to od F. ili je to od E., a da je A. parcela bila podeljena na tri dela podjednako.

Na iskaz svedoka punomoćnik tuženika je prigovario u celosti jer se svedok izjašnjava o parceli koja nije predmet spora.

Svedok N.M., u srodstvu je sa oba parničara, je izjavio da je F. prilikom izgradnje prešao u E. parcelu, a ovo tvrdi na osnovu toga što su postojali profili sa betonskom podlogom koje je postavio E. pre 9 do 10 godina. F. je maknuo ove stubove sa svojom decom i taj deo je bio od E.. Video je svojim očima da E. u tom delu parcele radi, kosio je livadu, i niko mu to nije branio. Betonske cevi koje se na fotografiji nalaze se na F. delu nepokretnosti, a od ograde prema desnoj strani fotografije parcela pripada E. Ne zna sa sigurnošću kada je uklonjena žičana ograda. On živi pored parcele i E. i F. i 5 m ga deli od ovih parcela. Ova ograda je uklonjena dan ili dva pre nego što je počeo F. da gradi ovaj objekat a to je bilo ovog leta. Nisam bio prisutan kada su između sebe delili ovu parcelu. Čuo sam da su E. pripala dva dela, N. dva dela prema asfaltiranom putu a tu se nalaze i radnje, ne znam koju površinu ima F. pošto je tu izgradio kuću a kolika je površina kako su se oni sporazumeli ja to ne znam. U vezi sa fotografijom svedok odgovara da je ovaj snimak sačinjen pravo prema parceli, ograda je bila tu a snimak je sačinjen iz drugog ugla pa i nije mogao da obuhvati ogradu. Nadalje, se na pitanje punomoćnika tuženika da li je bio prisutan 2015. godine napravljena skica geometra, on odgovara da je to završeno i da ne može da se izjasnim u vezi sa ovim, a da je F. je kupio ovu parcelu pre dve godine, a da ne zna da li F. i E. imaju iste površine. Pošto je skinuta žičana ograda sada su i međe promenjene. Na posebno pitanje punomoćnika tuženika da li svedok ima neki spor sa F. isti kaže da je uvek imao, od rođenja pa do smrti sa njim će imati spora.

Punomoćnik tuženika prigovario je u celosti na iskaz ovog svedoka.

Svedok N. M. je izjavio da deo na koji tužilac pretenduje da je njegov deo i da je tu učinjeno smetanje poseda od strane tuženika F. da je to njegov deo. Parcela je podeljena na tri dela a ovaj deo gde je počeo sa izgradnjom taj deo je pripao njemu, a taj deo on drži već 30 godina tj. od kada su se oni podelili. Žičana ograda je delila parcelu između njega i Xh.. Deo oko koga se spore stranke nikad nije držao E., jer tu su tri parcele jednake po 7 ari i nešto. Fizička podela između njih je izvršena zvanično se vodi na ime oca, a deo gde F. gradi objekat je njegov deo. A objekat se gradi na njegovom deo u okviru ove parcele i smatra da F. ovom izgradnjom nije prešao na parcelu tužioca E.. Razgraničenje je urađeno još 2015. godine, kada je izvršeno merenje sa privatnim geodetom razgraničeni su delovi parcela, i na tom mestu je postavljena žičana ograda. Tu je ogradu postavio E. Ne zna kada je žičana ograda porušena i ko je porušio ogradu. Deo koji je pripao njemu on je prodao F., ali još uvek nije izvršen prenos. Izgradnja kuće od F. počela je pre mesec i po dana. On je samo video kada su počeli sa izgradnjom i da je objekat na njegovom delu parcele, a da je bio na delu koja pripada E. on bi odmah reagovao. Međe su postavljene zajedno sa geometrom i bila su prisutna tri brata Xh., F. i on, to smo uradili dobrovoljno, on ih je čak pitao da li imaju nekih prigovora, rekli su da je sve u redu. Njih troje braće su postavili međe i nisu nikoga pitali. Taj sporni deo od metar i po oni su držali. On je prodao svoj deo i zna dokle je bio i gde je. Svakodnevno je u M... jer tu radi, ali ne živi u M... Izgradnja kuće od F. je počela pre mesec i po dana. On je to video kada su počeli sa izgradnjom i da je objekat na njegovom delu parcele, a da je ušao na delu koja pripada E. on bi reagovao jer svi delovi su podjednaki.

Punomoćnik tužioca je delimično prigovara na iskaz svedoka, jer svedok nije stalno u M... i nije mogao da primeti promene koje su vršene na spornom delu parcele.

Svedok M. M. je izjavio da je sporna parcele bila od N. a posle toga je kupio F. 2015-2016 godine i taj deo je držao F., te međe su postavili D., N. i F., bio je prisutan kad su postavili međe iz katastra. F. je držao deo koji je njemu pripao tj. mesto koje je kupio.

Izvedenim dokazima sud je utvrdio da se sporna kat. parcela br. ... M., po kulturi njiva 5 klase u površini od 3460 m² i po kulturi njiva 4 klase u površini od 6300 m², što u ukupnoj površini iznosi 9760 m² na zvanom mestu „...“ vodi se na ime 1/2 M. A. (N.) i 1/2 M. N. (E.), jer prema nalazu veštaka fizička deoba između suvlasnika nije izvršena. Deo koji pripada suvlasniku pok. A. M. je kasnije podeljen među braće F., N. i Xh. M. (oca ovde tužioca). Godine 2015 izvršena je deoba ove parcele u delu koji je pripao pok. A., kojom prilikom je angažovan licencirani geometar i ista je podeljena među braćom na tri jednaka dela. Deo koji je pripao N., on je iste godine prodao bratu F., ovde tuženom. Prema navodima tuženog kada je kupio deo od brata N. pozvali su katastar da postavi nove međe. Najpre su izvadili stobove pošto je taj deo bio sada njegov a tu su bili prisutni i braća N. i D. kada su međe pomerene. Taj deo od ograde pa gde su postavljene nove međe tj. armatura držao je on. Navode tužioca je potvrdio i saslušani svedok N.M. koji je izjavio da su međe postavili zajedno sa geometrom i bila su prisutna sva tri brata, to su uradili dobrovoljno, čak šta više, on ih je pitao da li imaju nekih prigovora a oni su rekli da je sve u redu. Prednjim navodima je sud poklonio pažnju jer se iskazi podudaraju u bitnim činjenicama, da je razgraničenje između parcela izvršeno ranije između braće, da je ograna pomerena i posedu spornog dela je ušao tuženi, a da je tom prilikom bio prisutan i otac tužioca. Ove navode je potvrdio i saslušani svedok M. M., na čiji iskaz je doduše prigovorio tužilac.

Sud nije mogao da pokloni punu veru ostalim saslušanim svedocima N.M. koji izjavljuje da nije bio prisutan kada su se braća podelili između sebe, da ne zna kada je uklonjena žičana ograda, a da sa tužiocem je uvek u sporu, da je sa njim uvek imao spora od rođenja pa do smrti će imati spora. Drugi svedok A. M. najpre izjavljuje da je tuženi kuću napravio ispod brega i ušao je u deo koji drži E., jer E. treba da pripadne 5 ari, a kasnije se izjašnjava da nije video da je nešto izgrađeno između dve parcele E. i F., jer tamo nije ni bio niti, ne zna na kojoj su parceli postavljene bile betonske cevi, jer on ne zna ni svoju parcelu, jer ne ide tamo. Kasnije navodi da ne može da se seti kolika je bila površina od dve parcele koje su pripadale E., a prethodno se već izjasnio da E. treba da pripade 5 ari. Dakle, ovaj svedok je u svom svedočenju suviše konfuzan i nedosledan pa se njegovom izjašnjenju ne može dati neka važnost. Svedočenju svedoka J. K. se ne može dati neki značaj je se on u bitnom ne može izjasniti, nije bio na parceli i ne zna koji je dao držao F. a ko E., jedino je potvrdio ranije navode da je A. parcela podeljena na tri dela podjednako.

Prema navodima iz tužbe tužilac smatra da je tuženi sa izgradnjom svog objekta prešao u delu parcele koji drži tužilac i to u širini od 1, 5 m i dužini od 23, 79 m. sa severoistočne strane, pa traži da se na tom delu utvrdi da je tuženi učinio akt smetanja poseda.

Prema gore izvedenim dokazima sud nije mogao da zaključi da je tuženi na način kako navodi tužilačka strana izvršio akt smetanja poseda. Na spornom delu je u zadnjem faktičkom posedu bio tuženi, što je sud ovu činjenicu utvrdio prema navodima tužene strane i navodima gore navedenih saslušanih svedoka, a nakon izvršenog razgraničenja putem licenciranog geometra.

Dakle, izvedenim dokazima u toku postupka i to navoda stranaka u postupku, tužioca i tuženog, izjavama saslušanih svedoka, utvrđeno je da ne postoji smetanje poseda na način na koji se tužilac poziva u tužbi. Naime, posle podele kućne zajednice podeljena je i imovina između stranaka koja još uvek nije prenetu u katastru na njihova imena, ali su tužilac i tuženi sa ostalom braćom bili u posedu tih parcela onako kako su se podelili. Tuženi je dana 22.08.2017. godine započeo da gradi kuću u svom delu nepokretnosti, a pri tom je kupio jedan deo od N. čime je duplo povećao postojeću nepokretnost koju je ogradio žicom, i bio u posedu date nepokretnosti. Tužilac smatra da je tuženi samom izgradnjom datog objekta uzurpirao i jedan deo njegove parcele u širini od 1.5 m i u celoj ukupnoj dužini od 23.79 m. Tuženi je imao poslednju faktičku vlast na nepokretnosti, a izgradnjom kuće nije izvršio akt smetanja poseda. Za postojanje smetanja državnine, neophodan je stvarni protivpravni zahvat, dakle, takva radnja lica koja smeta, koja ima posredno ili neposredno za posledicu oštećenje tuđe državnine, prostorno zahvatanje u vlast i kontrolu držaoca, naročito prekoračenjem fizičkih granica jedne nepokretnosti.

Po mišljenju suda u ovoj tužbi pri ovom sporu ne odlučuje se o utvrđivanju svojine, o tome ko je vlasnik date nepokretnosti na kojoj je učinjeno smetanje što može biti predmet neke druge tužbe o kojoj se odlučuje o vlasništvu, već je ovde prevashodno reč o tužbi za smetanje poseda pri kojoj se utvrđuje samo ko je bio u poslednjem faktičkom posedu date nepokretnosti.

Cilj državinske zaštite je samo uspostavljanje faktičkog stanja koje je postojalo u trenutku smetanja. Zato se raspravljanje i dokazivanje po toj tužbi ograničava na pitanje da li je tužba blagovremena, da li je stvar u trenutku smetanja bila u državnini tužioca i da li je tuženi učinio smetanje.

Prema čl. 103. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, lice koje vrši faktičku kontrolu na stvari smatra se neposrednim držaocem, dok se prema čl. 104. istog zakona pravo državnine stiče dobijanjem faktičke vlasti na stvari. Tužioc po čl. 113. st.2. istog zakona ima pravo na državinsku zaštitu ako bi je tuženik nezakonito smetao, pa da onda zahteva da tuženik prekine sa smetanjem. Ovo znači, da posednik kojem je posed samovlasno smeten ovlašćen je svoj posed štiti putem suda, zahtevajući da se utvrdi čin smetanja poseda, da se naredi uspostavljanje posedovnog stanja kakvo je bilo u trenutku smetanja, te da se zabrani takvo ili slično smetanje ubuduće. Posedovna zaštita se pruža prema poslednjem stanju poseda i nastalom smetanju, bez obzira na pravo na posed, pravni osnov poseda, poštenje posednika, kao i bez obzira na to koliko bi to smetanje poseda bilo u kakvom društvenom, javnom ili sličnom interesu.

Tužilačka strana nije uspela u ovoj parnici, pa stoga po oceni suda ne postoje zakonski razlozi za određivanje predložene mere obezbeđenja predviđene čl.296 do 318 ZPP, te je shodno čl. 306. ZPP istu odbio.

Ostali navodi i dokazi nisu uticali na drugačije odlučivanje u ovoj pravnoj stvari.

Sa iznetih razloga, sud je odlučio kao u dispozitivu ovog rešenja.

Odluku o troškovima postupka, sud je doneo u smislu čl. 453.1. ZPP, imajući u vidu da tužilac nije uspeo u ovoj parnici, pa je stoga dužan da naknadi troškove postupka koji se odnose za odgovor na tužbu iznos od 104 €, za četiri održana ročišta iznos od 540,80, u ukupnom iznosu od 644,80 €.

OSNOVNI SUD U PRIZRENU, dana 08. novembra 2017. godine
P. br. 1044/17

S u d i j a
Raman Aslani,s.r.

POUKA O PRAVNOM LEKU:

Nezadovoljna stranka protiv ovog rešenja ima pravo žalbe u roku od 7 dana od dana prijema opravka, a preko ovog suda Apelacionom sudu Kosova u Prištini.